

فضا پيما

فضاپیما، وسیله نقلیه‌ای است که برای سفر در فضای بیرونی (فضا) ساخته شده‌است. فضاپیماها بر دو نوع سرنشین‌دار و بی‌سرنشین هستند. فضاپیماها برای اهداف گوناگونی طراحی می‌شوند از جمله مأموریت‌های مخابراتی، دیدبانی ماهواره‌ای کره زمین، هواشناسی، ناوبری، اکتشاف سیارات، گردشگری فضایی و رصد سیارات.

زمانی که صحبت از فضاپیما و وسیله فضایی به میان می‌آید، تنها با دو چیز سر و کار داریم. یکی پرتابگر (نه موشک) و دیگری فضاپیما (نه سفینه). این فضاپیما می‌تواند ماهواره باشد، ایستگاه فضایی باشد، سرنشین داشته باشد یا بدون سرنشین به فضا برود. فضاپیما در غلاف پرتابگر قرار می‌گیرد و مابقی ۸۰/۹۰ درصد پرتابگر را موتور و سوخت تشکیل می‌دهد. برای رسیدن به سرعت‌های فضایی و قرارگیری در مدار نیاز به انرژی بسیاری است.

سازه عضو دیگری از فضاپیماست که همه چیز در دل آن قرار دارد و فضا را برای بقیه زیرسیستم‌ها ایجاد می‌کند. نوع ساز و کارش مانند اسکلت بدن است. علاوه بر این که تمام زیرسیستم‌ها را در کنار هم قرار می‌دهد، آن‌ها را از بارهای فشارآورنده هنگام پرواز حفظ می‌کند.

البته نابودی فضاپیما و ایستگاه فضایی کار سختی نیست. با وصل کردن چند فضاپیمای کوچک، آن را به سمت پایین هلش می‌دهند. مدتی که می‌گذرد دما بالا می‌رود، قطعات می‌سوزند و چیزی که به زمین می‌رسد زباله‌های بی‌خطر کوچکی است که در اقیانوس سقوط می‌کنند.

ایستگاه فضایی بین‌المللی و ایستگاه فضایی چین در حال حاضر ایستگاه‌هایی هستند که در فضا وجود دارند. ایستگاه فضایی چین، مستقل برای استفاده این کشور است. آن‌ها ایستگاه فضایی‌شان را تکه تکه به فضا بردند و تکمیل آن مدت‌ها طول کشید. تا الان حدود هشت هزار ماهواره به فضا پرتاب شده که تعداد زیادی از آن‌ها از رده خارج شده‌اند.

